

hed, og hvis Kasse- og Regnskabsvæsen det netop, naar Vidler af den her omtalte Art skulle undergives deres Baretægt, altid vil være vansteltigt at undergive en nøjagtig Kontrol, har man ikke anset for skyldstjørende, og det er derfor i Forslagets § 29 i Overensstemmelse med de i Konkursloven nedlagte Grundsætninger foreskrevet, at Skifteretten ikke uden Samtykke af Voets Bedkommende selv maa befatte sig med nogen som helst Inkasation for Voet, men har at sørge for, at der antages en vederhæftig Inkasator, som ikke blot har foreløbigt at oppebære Auktionsbeløbet for Voets Løsøre og at indkassere dets udestaaende Fordringer, men i det Hele skal fungere som Voets Kasserer, til hvem Skifteretten har at afgive de i Voet forefundne Penge og Pengeeffekter, og som modtager de Beløb, der indgaa i Voet, saaledes at Skifteretten i de Boer, i hvilke en Inkasator er antagen, ikke maa indsejdes med Voet tilhørende Penge eller Pengeeffekter. De nærmere Regler om Inkasators Stilling og Pligter findes i § 30, hvor det hedder, at Inkasator er at anse som Skifterettens Medhjælper og for saa vidt er denne underordnet; derefter opregnes de Inkasator paahvillende Pligter. Som det vil sees, henlægges der foruden de egentlige Kassererforretninger enkelte andre Hverv til Inkasator; navnlig paalægges det ham at fremkomme med Udlast til Auktionskonditioner og i det Hele at træffe enhver fornøder Foranstaltning til Inddrivelse af Voets udestaaende Fordringer, men videre strække hans Forpligtelser sig heller ikke, og naar det i Begyndelsen af § 30 hedder, at han er at anse som Skifterettens Medhjælper, er Meningen altsaa ikke, at Skifteretten skulde kunne forlange hans Bistand ganske i Almindelighed ved Voets Behandling og Opgjørelse, men det har kun været Hensigten med hine Ord at angive Karakteren af Inkasators Stilling overfor Skifteretten. Den Frist, ved hvis Udløb Inkasators Ansvar som Selvskyldner for Auktionsbeløbet indtræder, er foreslaaet fastsat til 2 Uger efter den ved Auktionsvillaaene givne Betalingsfrists Udløb; altsaa er den en Del kortere end den Frist, der nu kan gives ham, jfr. Ranc. Cirf. 14de Marts 1829, hvorefter der til Rigtigheds Afslæggelse kan til-

staaes Inkasator indtil 6 Uger fra fornævnte Tidspunkt. Da Inkasator skal fungere som Skifterettens Medhjælper, kan hans Valg ikke ubetinget overlades til de i Voet Interesserede. Dog bør der, naar Voets Bedkommende ere enige, tages væsentligt Hensyn til deres Vifte, og det hedder derfor i § 29, at naar Bedkommende ere enige om Valget af en bestemt Person, bør denne i Reglen benyttes; men i modsat Fald har Skifteretten efter eget Skøn at vælge en Inkasator samt at sørge for, at den Antagne stiller betryggende Sikkerhed, og at Inkasationen skeer paa bedste og billigste Maade. Endelig bemærkes, at der ifølge Paragrafens Slutningsbestemmelse ved Rgl. Anordning kan gives nærmere Regler om Ordningen af Kontrollen med Inkasators Kasse- og Regnskabsførelse samt om de i saa Henseende fornødne Tvangsmidler. — Medens en Inkasator altid skal antages, medmindre Voets Bedkommende samtykke i, at det undlades, kan Skifteretten kun antage en Kurator, naar Voets Bedkommende ere enige derom (§ 31), dog at det er anset nødvendigt for Kjøbenhavns Bedkommende indtil videre at lade Skiftekommissionen have Myndighed til at antage en Kurator ogsaa udenfor det Tilfælde, at alle Bedkommende derom ere enige. Han vælges paa samme Maade som Inkasator. Kurator skal yde Skifteretten Bistand under den hele Skiftebestyrelse, og er saaledes at anse som Skifterettens Medhjælper ganske i Almindelighed. Hvis der ikke er antaget en særskilt Inkasator, har han tillige at overtage dennes Forretninger. Som det af Foranstaaende vil sees, har den heromhandlede Kurator kun Navnet tilfælles med den i Konkurslovens Kapitel 9 ommeldte Kurator, der handler som Kreditorernes Befuldmægtigede. — I den Tid, der hengaaer, forinden der kan gives Voets Bedkommende Leilighed til at afgjøre, om en Kurator skal antages, saavel som naar de beslutte sig til ikke at antage en saadan, er Skifteretten beføiet til under Administrationen af Voet at benytte saadan anden Hjælp, som maatte behøves til Udførelsen af enkelte Voet vedkommende Forretninger, der ikke efter de hidtil gjældende Regler paaligge Retten (§ 32). Det paahviler nemlig kun Retten selv at foretage